

have meldt sig til Valglisterne, og i adskillige Sogne et endnu lavere Procenttal, end det jeg nævnte i Gaar, og saa spurgte han mig, hvori jeg mente, at denne Mangel paa Interesse for disse Valg var begrundet, om det var Tilmeldelsespligten der var Aarsagen. Jeg tror, jeg tør sige ja, det er for en stor Del Tilmeldelsespligten, men det ligger desuden deri, at Menighedsraadene hidtil ikke har haft særlig betydningsfulde Opgaver. Begge Dele tilsammen har bevirket, at der har været meget ringe Interesse for disse Valg. Nu, da man giver Menighedsraadene langt større og langt betydningsfuldere Opgaver, dels af lokal, økonomisk og administrativ Art, dels udenfor Menighedsraads kredsen, i Provstiet og i Stiftet, altsaa almenkirkelige Opgaver, mener jeg imidlertid, at de, som hører til Folkekirken, er blevet i høj Grad interesseret i disse Valg, og at man ved de kommende Valg vil blive Vidne til, at Folk i langt, langt højere Grad end hidtil vil melde sig til Deltagelse, idet det jo maa være vor Pligt at gaa ud til de Vælgere, som hører til Folkekirken, og som er interesseret i disse Spørgsmaal, og meddele dem denne Lovs Indhold, ligesom vi meddeler dem alle andre Loves Indhold, og paa vise, hvorledes de kan varetage deres Interesser paa dette saavel som paa alle andre Omraader. Det er en Selvfølge, og derfor vil man kunne regne med en betydelig større Deltagelse ved de kommende Menighedsraadsvalg end hidtil.

I Anledning af, at jeg i min Tale i Gaar havde udtalt, at de forelagte Lovforslag har bragt Skuffelse baade Nord og Syd for den gamle Grænse, spurgte det ærede Medlem mig dernæst, hvor jeg Syd for den gamle Grænse havde mærket denne Skuffelse. Det ærede Medlem henviste selv til nogle Møder, der var blevet holdt dernede, og sagde, at ved et af disse Møder havde den mødte Befolkning Syd for Grænsen udtalt, at Folk dernede ikke kunde have nogen Mening om disse Love, fordi de ikke kendte dem. Ja, men det er netop det, jeg siger, og som er blevet gentaget atter og atter, men som man har bebrejdet os i Dag og i Gaar baade fra den højtærede Kirkeministers og fra anden Side. Vi siger: Befolkningen kender ikke disse Lovforslag endnu; de kommer i Virkeligheden som en Overraskelse for Befolkningen. Det er altsaa indrømmet af det ærede 19de tingvalgte Medlem, at dette Synspunkt er blevet gjort gældende ved offentlige Møder Syd for Grænsen. Lad os derfor give Folk Tid til at gøre sig bekendt med disse Lovforslag.

Lad os lade Sommeren gaa. I den Tid holdes der en Del Møder, saa kan man behandle disse Forslag. Saa kan vi tage Debatten om dem op igen til Efteraaret, beriget af de Erfaringer, vi har gjort i Mellemtiden ude i Landet. For øvrigt vil jeg sige, at Syd for Grænsen har en Mand, der dog maa antages at kende Forholdene grundigt og at kunne anstille en rigtig Sammenligning mellem disse Lovforslags Indhold og Indholdet af den Kirkeordning, som man levede under, da man var under tysk Herredømme, samt Indholdet af den Kirkeordning, man har levet under, siden man kom under dansk Herredømme, nemlig forhenværende Minister Hr. H. P. Hanssen, ved det store kirkelige Møde i Odense, som var besøgt af, jeg tror ca. 2 000 Mennesker fra alle Egne af Landet — og det var Mennesker, som netop lever med i disse Forhold, og som maa antages at være bekendt med dem — udtalt sin Skuffelse over Lovforslagene, og jeg tror dog, han kender Forholdene Syd for Grænsen saa godt, at naar han udtaler sin Skuffelse over disse Lovforslag, staar han ikke alene, men saa deles denne Skuffelse af store Kredse dernede.

Jeg har udtalt, at der i det kirkelige Udvalg var en Del Usikkerhed og Uoverensstemmelse angaaende Bispevalget, og det bekræftede det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit). Jeg henviser til, at foruden Flertallet, som holdt paa Bispevalget, var der for det første et Mindretal, som slet ikke ønskede Bispevalg, men tillige var der indenfor Flertallet, som principielt ønskede Bispevalg, flere Anskuelse om, hvorledes det skulde sættes i Værk. Dette bekræfter netop, at der var Usikkerhed og Uoverensstemmelse baade om det principielle og om, hvorledes det skulde gennemføres, hvis det skulde gennemføres. Det taler altsaa ogsaa for det, jeg har gjort mig til Talsmand for. Lad os udsætte det hele og, om jeg saa maa sige, sove ikke Vintersøvn, men Sommer søvn paa det, og saa tage det op igen til Efteraaret med friske Kræfter.

Saa vender jeg mig til den højtærede Kirkeminister. Han gjorde gældende overfor Oppositionen og altsaa ogsaa overfor mig, at det, han havde hørt af mig i Gaar, var jo kun Repetition af det, som var sagt i Folketinget. Jeg skal ikke komme ind paa nogen Debat om Landstingets Stilling, men det er altsaa den højtærede Kirkeministers Mening — jeg har for Resten hørt den Udtalelse af ham en anden Gang ved Behandlingen af et kirkeligt Lovfor-